

Friday Lights

THE SOURCE FOR LIGHTING SHABBOS CANDLES	1
WHERE THE SHABBOS CANDLES ARE LIT	2
NUMBER OF SHABBOS CANDLES	2
JEWISH WOMEN	4

The Source for Lighting Shabbos Candles

The lighting of a candle in one's home before Shabbos is not an arbitrary practice but an obligation [established by the sages] for which one is required to exert significant effort¹. The *rishonim* provide two distinct reasons for this *mitzvah*: *kavod Shabbos* – the obligation to bring **honor** to Shabbos², and *oneg Shabbos* – the obligation to create a **pleasurable** environment on Shabbos³ and one cannot experience pleasure without light⁴. These two dimensions of Shabbos are gleaned from the verse⁵ עֲנֵג לְקָדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד *if you call the Shabbos a delight and God's holy day honored*.

The Talmud also mentions that the candle lit for Shabbos brings peace to one's home, for the very pragmatic reason that with light one can discern his surroundings and avoid stumbling in the dark⁶. According to the Alter Rebbe,

(1) שבת (כה, ה): הדלקת נר בשבת – חובה, דאמר רב נחמן בר רב זבדא, ואמרי לה אמר רב נחמן בר רבא אמר רב: הדלקת נר בשבת – חובה.

(2) רש"י (שם): חובה – כבוד שבת הוא, שאין סעודה חשובה אלא במקום אור כעין יממא, בפרק בתרא דיומא (עה, ב). וכן כתב הרמב"ם (שבת, ל, ה): וצריך לתקן ביתו מבעוד יום מפני כבוד השבת, ויהיה נר דלוק ושולחן ערוך ומטה מוצעת שכל אלו לכבוד שבת הן. ובמגיד משנה (שבת ה, א): מימרא פ' במה מדליקין (שבת כ"ה): אמר רב יהודה הדלקת נר בשבת חובה והוא מפני כבוד השבת.

(3) רמב"ם (שבת ה, א): הדלקת נר בשבת אינה רשות אם רצה מדליק ואם רצה אינו מדליק, ולא מצוה שאינו חייב לרדוף אחריה עד שיעשנה כגון עירובי חצרות או נטילת ידים לאכילה אלא חובה, ואחד אנשים ואחד נשים חייבין להיות בבתיהן נר דלוק בשבת, אפילו אין לו מה יאכל שואל על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר שזה בכלל עונג שבת. וכן העתיק בשו"ע (רסג, ב): אחד האנשים ואחד הנשים, חייבים להיות בבתיהם נר דלוק בשבת; אפי' אין לו מה יאכל שואל על הפתחים ולוקח שמן ומדליק את הנר, שזה בכלל עונג שבת הוא.

(4) מאירי (שבת, שם): הדלקת נר בשבת חובה מדברי סופרים מפני שהיא ראש לכל עונג שאין עונג בלא אורה.

(5) ישעיה (נח, יג).

(6) שבת (כה, ב): וְתִזְנַח מְשֻׁלֹם נְפִשִׁי נְשִׁיתִי טוֹבָה (איכה ג, יז) *And my soul is far removed from peace, I have forgotten [what] goodness [is]*. מאי ותזנח משלום נפשי? – אמר רבי אבהו: זו הדלקת נר בשבת [שלא היה לו ממה להדליק, ובמקום שאין נר אין שלום, שהולך ונכשל והולך באפילה, רש"י]. ושם (כג, ב): אמר רבא, פשיטא לי: נר ביתו ונר חנוכה – נר ביתו עדיף, משום שלום ביתו [והכי אמרינן לקמן (שבת כה, ב) ותזנח משלום נפשי – זו הדלקת נר בשבת, שבני ביתו מצטערין לישב בחשך, רש"י]. ויש מפרשים מצד אשתו שהמצוה מסורה לה, מאירי. וכן הוא ברמב"ם (חנוכה ד, יד): היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה או נר ביתו וקדוש היום נר ביתו קודם משום שלום ביתו שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו].

